

Метод інтерпретації спрямований на розкриття внутрішніх характеристик певного явища за його зовнішніми проявами (наприклад, значення висловлення за обставинами, в яких воно продукується, почуття персонажа за його вчинками; стратегію перекладу за прийнятими перекладачем рішеннями, що виявляються у використаних прийомах, здійснених помилках тощо); цей метод часто не позбавлений суб'єктивності; підвищити міру об'єктивності методу інтерпретації можна шляхом встановлення неодноразової закономірної кореляції між внутрішніми і зовнішніми рисами явища, надання аргументованого пояснення цій кореляції, поєднання інтерпретації з іншими методологічними знаряддями.

Виходячи з відносно початкового стану досліджень у часткових теоріях перекладу у деяких мовних парах (наприклад, романських мов та української), значний потенціал для дослідження має становити метод екстраполяції результатів однієї часткової теорії (наприклад, французько-російської) на інші (наприклад, на французько-українську, іспансько-російську) за умов обов'язкової експериментальної перевірки сформульованої гіпотези.

Задля поповнення методологічного інструментарію досліджень доречно активно спостерігати за методами, що використовуються в інших дослідженнях, з якими вони знайомляться у процесі написання роботи. Подекуди той чи інший метод дослідження розробляється шляхом логічного обмірковування або творчого натхнення, втілення певного власного інтуїтивного уявлення. У такому разі використовувані знаряддя необхідно перевести у свідому площину, об'єктивізувати їх. Крім того, корисним для уточнення методологічного знаряддя є спілкування з іншими дослідниками під час проведення конференцій, круглих столів, семінарів та інших наукових заходів. Докладніше прочитати про застосування тих чи інших методів у перекладознавстві можна у статті О.М. Калустової "Методи дослідження у перекладознавстві" ("Стиль і переклад", вип. 8).